Fetiţule dragă,

Nu te supăra dacă nu-ţi scriu numaidecât după ce-ţi primesc scrisorile, dar în adevăr înot în stele. Acuma m-au apucat frigurile versului şi vei vedea în curând ceea ce scriu. Îndată ce mă voi muta de aici îţi trimit bani de drum; pân-atunci “Legenda” la care lucrez va fi gata şi fiindcă luceafărul răsare în această legendă, tu nu vei fi geloasă de el, fetiţul meu cel gingaş şi mititel, şi nu te-i supăra că nu-ţi scriu imediat, nici că nu-ţi scriu mult. Cred că e un gen cu totul nou acela pe care-l cultiv acum. E de-o linişte perfectă, Veronică, e senin ca amorul meu împăcat, senin ca zilele de aur ce mi le-ai dăruit. Căci tu eşti regina stelelor din cerul meu şi regina gândurilor mele - graziosa - graziosissima donna - pe care o sărut de mii de ori în somn şi trează şi mă plec ei ca robul din “O mie şi una de nopţi”

Emin

10 aprilie 1882